Anul IV. — Nrul 2 | Prețul unui exemplar 4 Lei | Timișoara, 12 Ianuarie 1930

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui Prof. A. C. CUZA

ABONAMENTUL PE UN AN
Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici Lei 500
Pentru intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

O tempora! O mores!

de: Romulus Damian

Ce timpuri trăim, ce moravuri am ajuns!

Azi cel mai fățarnic e cel mai iubit cel mai obraznic e cel mai tare, cel mai mincinos e cel mai stimat, cel mai fariseu e cel mai de treabă, cel mai bun înșelător e cel mai ferit de asprimea legilor și omul cel mai corect, mai cinstit, mai harnic și mai cumsecade e cel mai de râs, cel mai din urmă, cel mai de dispreț și cel mai bătut de toate mizeriile și chinurile vieței.

Azi de pretutindeni îți esă în cale lăcomia îndemnându-te la rău, din toate colțurile pildele rele te plesnesc în față dacă îndrăznești a le refuza și decăderea îți sare în brațe în detrimentul tău propriu și spre paguba neamului lucruri ce întotdeauna sunt necunoscute abia dupăce ți-ai fript degetele, **căci, vai, așa e mintea românului să nu înțeleagă până ce nu își dă cu capul de părete.**

Azi minciuna dansează pe masa omului în casă, râzând și bătând din mâni și din picioare de bucurie, în vreme ce adevărul plânge la ușă tremurând de frigul compătimirei. Orice sentiment de iubire de Patrie e terfelit de trăsare și batjocură, orice simț de datorie de apărare a neamului, împotriva oricărei vătămări, e călcat în picioare de dorința satisfacerei plăcerilor de un ceas. ...una înțelegere între frați e la dispoziția ambițiilor personale și amorului propriu de bursă iubirea și ajutorul reciproc între fiii din același neam și sânge sunt scoase la târgul de învrăjbire și de dușmănire politică, și orice preocupare de Patrie față de pericolul de azi, și în fața planurilor criminale de mâine, sunt amorțiori sugrumate de boala de a parveni cu orice mijloace și pe orice căi.

In țara românească azi toate sunt de vânzare și de cumpărare. Conștiința a ajuns la prețul cel mai eftin, morala să concureze cu desfrâul, destrăbălarea te întâmpină de pretutindeni, vițiul triumfă, este tot și abuzul îți râde în față. Virtutea noastră legendară se prăbușește ca un castel de carton, avântul nostru, de altădată, de vitejie strămoșească să năruie ca o viață otrăvită prea devreme și faima cinstei și a frumuseței femeii române, — **purtătoarea culturei și graiului românesc,** — să sfarâmă de poftele desciplinate de a sătura până pe cele mai mărunte plăceri de ...i.

Am ajuns în fața hotarelor ce ...c dincolo de socialism și de comunism. Toată lumea simte apropierea marei primejdii, dar nimeni nu vreau să îi ese în cale ...re a o opri de cu vreme; **toți ...ând un pretext și fiecare așteptând să înceapă celălalt.** Din toate părțile țării, — până și din ...a celor mai învățați oameni, — ...aude tot mai tare strigând: ...e dăm de râpă,... și dacă nu ...e cineva care să ne salveze ne ...bușim cu toată siguranța!"

Să mai arăt încă odată că vinovate de această prea tristă situație sunt partidele politice, și în special partidul liberal care în mod conștient s'a aruncat în 1919 cu toată furia lupului flămând acătă de războiul mondial, când asupra bogățiilor țării întregite. în loc de a vindeca diformata mentalitate a poporului, provocată de războiul mondial, când noțiunea zilei de mâne era absorbită de imposibilitatea de a putea prevedea evenimentele și când trăindu-se în nesiguranță și în primejdie oamenii se aruncau cu nesaț asupra isvoarelor de plăceri neînfrânte, fără a se mai preocupa de a doua zi?! Să mai vorbesc de jaful nerușinat din tezaurul statului; de aruncarea cu furca pe piețele din Lodra și Paris a bonurilor de tezaur a cărei nenorocite urmări le simțim și azi? Să mai spun că am avut, avem și astăzi încă miniștri cari în alt stat, — în Danemarca sau Olanda spre pildă, — nu ar fi putut ajunge nici măcar șef de cabinet?! Să mai spun că noi așteptând pe acest „cineva" care să ne salveze dovedim încă odată boala românului de a aștepta să îi cadă puiul fript în gură?

Dar cine să vină să ne salveze?! Doar nu cumva așteptăm sosirea unui oarecare Stan Bran din Patagonia, sau doar adestăm salvarea dela unul din partidele politice, cari ne-au adus unde ne găsim și cari ne vor lăsa pradă, desbrăcați și de ultimul scut, celui dintâi vandal?! Oare nici azi după 11 ani de zile nu suntem convinși că **amestecătura de oameni din partidele politice poartă în portmoneu dragostea de neam și iubirea de Patrie pe bancnotele de una mie lei?** Oare nici azi nu vedem nu auzim, nu simțim că avem Senatori și Deputați ce, — în treacăt fie zis în alte state nu ar merita nici locul de servitori de Parlament, — pentru bani nu numai că își vând sufletul, nu numai că pentru un preț de nimic și-au vândut părinții și surorile, **dar sunt și gata, oricând, de a da cu piciorul și în ultima umbră de patriotism și de conștiință națională?!**

Cred că nu mai e nevoie să spun că dacă nu ne vom lăpăda de nepăsare, de indulgență, de toleranță de iertare și de uitare, atunci vrând nevrând va veni asupra noastră vremea în care ne vom mușca buzele de durere și de plâns, și ne vom roade degetele, în chinurile blăstămând ceasul în care ne-am născut.

Jos partidele politice, toate vândute jidanilor! Trăiască „conștiința națională"! Trăiască Cuziștii!

Ei dorm în pace și onor

In luna Decemvrie 1929 s'au produs manifestațiuni antisemite violente în mai multe centre universitare, din Europa. Studenții creștini au bătut pe jidani, în următoarele universități: în Praga, Cracovia, Brno, Berlin, Varșovia Viena, Lemberg, Atena, Salonic, Ierusalim, Budapesta și în toate centrele universitare din România.

Pretutindeni s'au spart geamuri și capete jidovești, dar nicăiri nu s'au tras focuri de armă asupra studenților, decât numai în Timișoara, care duce record mondial în prostie.

De data aceasta ne oprim aici pentru a pune întrebarea: Oare ce zic **„diplomații" noștri,** asupra ‚barbarismului'" studenților din Praga, Cracovia, Brno, Berlin, Varșovia, Viena, Lemberg, Atena, Salonic Ierusalim și Budapesta?

Trebue să punem această întrebare, fiindcă „diplomații" noștri, — de câte ori se agită studenții români, — strigă disperați: **ce va zice străinătatea?!**

Ce să zică?

Face la fel!

Nici un unic european nu s'a întrebat: ce va zice România?

Nu se întreabă, pentrucă nu-și bate capul de closeturile ambulante, ce reprezintă țara noastră în străinătate.

O singură întrebare s'a pus: Cu ce drept a protestat prea frumosul francmason Titulescu la Liga Națiunilor, contra răscoalei Arabe în Palestina?

Cu ce drept s'a angajat România, de apărător al harhărilor puturoși, din Palestina?

Aceasta este **unica întrebare** ce o pune Europa civilizată.

Și aici, noi, cari reprezentăm o parte din populația sărmanei noastre țări, trebue să răspundem:

Titulescu nu a vorbit în numele poporului românesc, care nu i-a dat acest drept și desaprobă cuvintele lui. El a vorbit în numele lojelor francmasone jidovești, din care face parte. Protestăm cu toată energia contra tendințelor de a ne confunda pe noi românii cu aceste adunături de complotiști lași și imbecili.

Iată cuvântul României adevărate.

Pe noi nu ne interesează jidanii din Palestina. Tocmai de aceea vrem să trimitem pe toți jidanii acolo, ca să nu mai avem nimic comun cu dânșii.

Poporul nostru nobil, de rasă arică, a produs o mulțime de oameni mari cari ne fac falā, nouă, ca neam și folos omenimei întregi prin știința și înaltele lor calități sufletești.

Astăzi vedem pe un român, ministru de finanțe în Ungaria, altul ministru în Australia și nenumărați profesori la cele mai renumite universități din lume. Toți sunt români. Toți fac cinste neamului din care au răsărit.

Dar ei nu ne reprezintă în mod oficial. Nu se ține cont de ei. Sunt alții:

Consulul general al României, în Chile (America) este jidanul Luis Singer, în alt loc, Rosenthal, apoi alți și alți jidani, cari de cari mai suspecți și mai scârboși. Aceștia vorbesc în numele neamului românesc.

Rușine!

Par'că nu am avea destui români adevărați, cari să reprezinte România în străinătate, cu cinste și demnitate.

Titulescu, Singer Rosenthal et Comp.! Ei țin în arendă numele nostru.

In asemenea împrejurări, este evident, că străinătatea nu ne cunoaște și nu știe ce gheșefturi mizerabile învârtesc jidanii în România. Judecându-ne după reprezentanții noștri diplomatici, ne cred de inculți și analfabeți sălbatici, în țara cărora jidanii sunt singurii reprezentanți ai culturei europene.

Această stare rușinoasă nu mai poate dăinui.

Dacă studențimea universitară din Europa civilizată, luptă pentru eliminarea jidanilor, atunci noi românii, suntem în primul rând îndreptățiți de a duce această luptă pentrucă țara noastră este mai mult păgubită de vagabonzii talmudiști.

Și dacă lupta noastră de eliminare a pericolului, se transformă câteodată în violență, atunci, nu popoarele europene urlă în contra noastră, ci Singerii și Rosenthalii, plătiți de statul român ca să reprezinte în străinătate interesele noastre naționale.

Iată o nouă dovadă a halului de umilință în care am ajuns, grație imbecilității partidelor politice dela noi.

Și când aceste evenimente de mare importanță se petrec în inimile popoarelor mari din Europa, ei, — politicianii partidelor", dorm în pace și onor, somnul de moarte al trântorilor ce așteaptă, ca albinele harnice să-i alunge din stup.

Albinele tuturor popoarelor se mișcă.

Trântori, pregătiți-vă pentru iad!

Nu cred să fie un singur om cu mintea întreagă care să creadă, că tineretul tuturor universităților din Europa, a înebunit și a pornit o luptă ridicolă contra unui pericol inexistent, Tineretul rasei europene a recunoscut pe dușmanul de moarte al rasei noastre: pe jidanul semit, sălbatic și degenerat. Jos cu el!

Toate reformele mari sociale și naționale au pornit dela studențime. Astăzi, când studențimea unui continent întreg se ridică întru apărarea rasei europene, astăzi cu siguranță se poate prezice, că lupta contra jidanilor este căștigată.

In scurt timp vom avea guverne antisemite în întreaga Europă!

A. Țieranu.

Cine-a îndrăgit străinii
Mânca-i-ar inima câinii,
Mânca-i-ar casa pustia,
Și neamul nemernicia!

M EMINESCU.

Este mai cult jidanul?

„Copii jidanilor sunt mai isteți și mai cuminți, pentrucă primesc o educație (creștere) cu mult mai bună".

Cât de des auzim aceste cuvinte din gura persoanelor ce „judecă în mod obiectiv" și „fără patimă" — și cât se trudesc jidanii înșiși să sprijinească și să răspandească aceasta părere.

Este adevărat, că secretul reușitei lor, în mare parte, zace și în felul educației jidovești, — dar secretul acestei educații este esențial deosebit, de aceea, ce se cuprinde în „etica educației omenești".

Educația lor este *o adevărată dresură* a jidanului asupra nejidanului. Ea se cuprinde în cea mai veche carte de educațite jidovească, în Talmudul, ce cuprinde etica și morala lor.

El învață scurt și categoric: să înșale, să fure, să jure fals, să fie prefăcut, umilit; ori ce crimă — chiar asasinatul — este o virtute pentru dânsul, dacă prin acestea se poate ajunge la vre-un folos asupra nejidanilor. Toți nejidanii din lume, la un loc, nu numără cât un singur jidan. Jidanul este stăpânul lumii!!

Rezultatul acestei educații a tineretului jidovesc, aceasta mentalitate plină de ură și viclemie, ce le a trecut în sânge, se vede clar, în orașele mari, unde jidanii află în democrați și comuniști, pe cei mai buni tovarăși, pentru a le răspândi acest fel de „educație", „principială și corăspunzătoare timpului de azi".

Copilul jidan nu se joacă de dragul jocului. Pentru el toate sunt scop sau mijloc. In întreaga lui activitate urmărește ceva ascuns. El râde de iluzia copilului creștin: el în bucata de lemn vede lemnul și nu'l consideră de cal, cum face copilul creștin. El vede o ladă și nu vaporul ce învinge valurile mării; el vede o scândurică, nu sabia ostașului viteaz. In școală face gheșefturi, intrigi și trădeară pe camerazi.

Din școală jidanul e să uns cu toate unșorile, pe când colegii săi tot de nevinovatele lor pozne se ocupă.

Ori studiază mai departe, ori își i-a drumul spre o profesiune „independentă", cu geanta de mostre subsoară, spre a alerga din casă în casă, o singură năzuință în rămâne: să-și facă drumul, pe spatele altora. Cine nu cunoaște acești tineri prietinoși, obraznici și dulce zâmbitori, acesti ochi plini de voluptate sexuală?

Vai de fata creștină, care se lasa îmbătată de vorbele lor, vai de comerciantul cinstit, care se încrede în ei, vai de gospodina care comandă sau cumpără marfa lor!!

Cine vrea să elimine din sufletul copilului său și ultimul rest de idealism și credință, acela să-l trimită la școala jidovească.

Nimeni dintre cei conduși de jidani să nu creadă, că jidanul va împărți averea sa cu dânși; el

BCU Cluj / Central University Library Cluj

îl desrădăcinează, apoi îl calcă în picioare: acesta este scopul lui.

Jidanul nu admiră nimic; el nu cunoaște o muncă din pur idealism. Dacă face comerț, studiază, se lingușește și jură fals, — toate sunt mijloace pentru un singur scop: să-și satisfacă pofta de câștig. Pentru acest unic scop, sacrifică: perseverență, rezistență, cinste, conștiință — de preferință aceea a celorlalți.

In toată clipa stă în slujba ideei sale: puterea este banul și banul este eot.

Iată secretul „culturii" și „superiorității" intelectuale ale jidanului.

(Traducere din: „Illustrierter Beobachter", München, 14. Dec. 1929.) *T.*

Francmasoneria română

In legătură cu articolele noastre apărute asupra, francmasoneriei, revistă bisericească greco-catolică „Păstorul sufletesc", din Lugoj, redactată de S. Sa canonicul Dr. Brînzeu, publică un articol pe care-l reproducem, pentru a dovedi, că pericolul francmasonie există și biserica a luat de act lupta noastră.

Iată articolul în întregime:

Mai săptămânile trecute, ziarele noastre au luat notă de un articol de gazetă, apărut în „Infrățirea Românească" dela Cluj sub titlul „Biserica în pericol". Articolul, semnat de dl. A. Țieranu din Timișoara, a apărut mai întâi în gazeta acestuia „Svastica Banatului" și cu toate că a fost reprodus de revista dela Cluj, rămânea neobservat, dacă ortodocșii din Cluj nu se sesizau de cele publicate și nu procedau la o concluzie practică: denegarea participării la congresul preoțesc din București, presidiat de francmasonul A. Mihălcescu, decanul facultății de Teologie de acolo.

Așa am văzut semnalându-se ceva, dar foarte discret și cu multă circumspecțiune. Pare că lumea noastră anume se ferește să pună chestia pe față.

Dar este oare mai mare pericol pentru biserică și pentru opera ei, ca francmasoneria? Are necuratul o mai largă posibilitate de a lucra împotriva fiilor lui Dumnezeu, ca această organizație? Este ceva mai formidabil, ca organizația mondială a masonilor? A ne desinteresa de aceasta ar fi o adevărată tradare a Bisericii și a lui Hristos.

Să nu lăsăm deci, că numai laicii să se ocupe de francmasoneria română! Cu calmitatea necesară, desigur, dar cu toată seriozitatea, să ținem seamă de acest pericol. Și în primul rând să fim recunoscător acelor vrednici fii ai neamului, cari au adus și țin la suprafață chestia.

Intre aceștia, un merit deosebit, are dl. A. Țieranu dela Timișoara.

In articolul, de care vorbim, d-sa arată, cum molima a pătruns și în biserică: în cea protestantă și în cea ortodoxă română.

Iată ce spune d-sa între altele:

„Dușmanii bisericei creștine, francmasonii, servitorii Jidanilor, s'au îngrijit să aibe unelte credincioase și în sinul bisericilor creștine, de toate riturile.

O mulțime de preoți, din toate confesiunile creștine, fac astăzi parte din logele lor satanice. Recordul îl dețin protestanții.

Biserica strămoșească a Românilor are și ea o mulțime de clerici egoiști și lipsiți de cel mai elementar simț de cinste, cari au alergat la satana ca să-și vândă sufletul....

.... Avem și noi „teologi" înscriși în logile francmasonice! Mai mult, — chiar și decani de facultăți teologice, francmasoni. Anume:

Gala Galaction, decanul facultății teologice din Chișinău (Basarabia) și Mihălcescu, decanul facultății teologice din București, plus Arhimandritul Scriban, trădătorul...

In Banat avem mai mulți actuali și foști protopopi și o mulțime de deputați sinodali, francmasoni, la Arad și la Caransebeș. Episcopii Banatului sunt mereu terorizați de aceste unelte periculoase ale Jidovimei internaționale parasitare. Ei nu pot lupta contra pericolului francmason, fără concursul nostru, al marei mulțimi de credincioși, iar noi nu-i sprijimim, pentrucă nimeni nu ne cere acest sprijin.

Singur episcopul Aradului, P. S. Sa Dr. Grigore Comșa, în vorbirea sa cu ocazia desvelirei monumentelor lui Coșbuc și Xenopol, a dat să se înțeleagă, ceeace trebue să fie înțeles: pericolul francmasonic.

....Afară cu francmasonii din Biserică!"

*

Dar dl. Țieranu mai are și meritul, că în gazeta sa „Svastica Banatului" a publicat un vast și foarte interesant studiu, pe care am dori să-l vedem cât de curând reprodus în broșură. Titlul e „Contribuții la demascarea ființei și secretelor francmasoneriei", de Romulus Damian. Reproducem din acest studiu partea următoare, ce desigur interesează pe fiecare preot și creștin bun:

„Iată acuma și lista persoanelor mai cunoscute ce aparțin acestei organizații masonice jidănești și românești:

1. Dr. Gh. Gheorghian, fost primar al Capitalei, — mare Măestru;
2. General pensionat Solacolu, deputat național-țărănist, — mare Măestru de Onoare;
3. Colonel pensionat Mincu, — mare Măestru de Onoare;
4. Voicu Nițescu, ministrul Ardealului în guvernul Maniu, — venerabil al lojei „Dreptatea" din Brașov;
5. Alexandru Vaida Voevod, — măestru. Aparține și lojei „Ernest Renan" (Grand Orient de France, rue Capet 16 Paris) încă din timpul tratativelor de pace din 1919 când a semnat în plin acordarea de drepturi jidanilor din România întregită.
6. Sever Dan, ministrul Sănătății publice în guvernul Maniu. Aparține lojei „Unirea" din București.
7. Ion Răducanu, ministrul Muncii în guvernul Maniu. Aparține lojei „Unirea" din București.
8. I. Lugoșanu, Subsecretar de Stat în guvernul Maniu.

E. Mirto, Subsecretar de Stat în guvernul Maniu.

9. A. Argintoianu, — secretar ajutor.
10. Victor Sterea, inginer — mare Secretar.
11. Romulus Voinescu, fost șeful Siguranței generale.
12. Dr. I. Rădulescu, chimist.
13. Bloch, argintar din Calea Victoriei ce vinde și odăjdii bisericești (?).
14. Hagi Petri, jidan-turc.
15. Barzialai, jidan avocat.
16. Goliger, jidan arhitect.
17. Feldstein jidan arhit.
18. Adolf Stern, fost deputat țărănist, președintele lojei pur jidănești „Noua Fraternitate."
19. Adolf Magder, secretarul U. E. R. la „Grand Orient de France", — dela „Liga Dreptului Omului"" din Paris, — și mai cu seamă dela „Alianța Universală Israelită."
20. Ing. Arthur Popescu, profesor la Școala de Meserii.
21. Părintele Mihălcescu, decanul Facultății de Teologie din București.
22. Dr. Erache Sterian, medic.
23. I. G. Duca fost ministru.
24. N. Titulescu, ministru plenipotențiar și trimis extraordinar la London.
25. Mihai Popovici, ministru de Finanțe în guvernul Maniu.
26. Gh. Lungulescu, publicist și Conferențiar la Casa Școalelor" etc., etc.

Mai spune la alt loc, că e membru al logei și dl. Stancu Brădișteanu directorul general al cultelor.

„Proporția membrilor jidani e de 69 la sută. Bine înțeles că nu ne putem ocupa de numele tuturor acestor jidani francmasoni.

Dupăce am arătat destul de minuțios rolul și activitatea acestei organizații masonice, după proprii declarații și mărturisiri de către membrii de frunte în loje socotim de prisos a mai face vreun comentar, având în vedere că faptele vorbesc dela sine îndeajuns și că cititorul atent și luminat va ști singur să tragă necesarele concluzii, menite a contribui la necesitatea imperioasă de desființare a Francmasoneriei în scumpa noastră Românie întregită în hotarele sale naționale și firești."

Ne însușim în mod special concluzia autorului, de a nu mai face nici un comentar, căci cititorul atent, inteligent și conștiincios va ști sigur să tragă necesarele concluzii.

„Pastorul Sufletesc", Lugoj, No. 20—21, din 1 Dec. 1929.

Economatul căilor ferate, lăsat pe mâna jidanilor

Am mai arătat în aceste coloane unele nereguli săvârșite de jidanii dela conducerea unor servicii, cât și conduita conducătorului căilor ferate, care — mai bine ca o mamă — îngrijește ca aceste elemente jidovești să nu fie îndepărtate dela posturile de conducere.

In direcțiunea Economatului, ramura „E/5", s'a înlocuit conducătorul acestei ramuri fiindcă era român, cu un jidan basarabean, inginer Müller care, după cât suntem informați, se exprimă foarte greu românește și aceasta în jargonul jidanilor basarabeni.

Pentru a se cunoaște importanța serviciului „E/5" din direcția economatului, care atrage pe jidani acolo, trebuie să amintim numai, că acest serviciu se ocupă cu furnizarea materialelor de economat de tot felul și recenzarea lor.

Fără a mai vorbi de felul cum se face furnizarea și recenzarea materialelor furnizate — care se înțelege dela sine, atât timp cât la conducerea acestui serviciu e un jidan, — să amintim numai cum se distribuie stațiunilor aceste materiale.

Toate materialele sunt trecute într'un catalog, pe serie și număr, iar stațiunile când au nevoie, le cer cu un bon de cerere, după serie și număr.

Dar dela venirea lui Müller, la conducerea serviciului „E/5", s'a introdus un nou catalog, cu alte serii și numere, pe care până în prezent nu-l posedă decât serviciul central „E/5"" și birourile „M/5" din inspecțiile de mișcare respective, deci vă puteți închipui risipa, îngreunarea lucrărilor și neregulile ce se pot face cu aceste materiale, atât timp cât stațiunile nu cunosc catalogul.

Un mic exemplu: stația cere ulei de luminat discurile la ace, economatul îi trimite ulei de uns acele și câte și mai câte neajunsuri din astea.

Rapoartele ce se fac contra acestor nereguli rămân fără ecou.

Și mai sunt din astea multe pe cari le vom aduce tot noi la cunoștința celor cari sunt chemați.

L. V.

Neamul ales sau bieții Jidani

de: Ghiță Observatoru

(Continuarea 7-a)

După ce a „anchetat" chestiunea semită dela noi, Albert Londres pleacă în pelerinaj mai departe, la frații săi din Galiția, Varșovia (Metropola judaică"), apoi se duce în Palestina. Articolele acestea însă, pentru noi sunt lipsite de interes special. In 7 Nov. 1929 când și-a terminat „studiul" din coloanele lui „Petit Parisien", scrie în Post-Scriptum: **„In decursul anchetei asupra dramei jidanilor, am primit dela mai mulți cititori, diverse sume de bani, pentru jidanii săraci din Maramureș".** E incontestabil deci, că jidanii au urmărit cu mult interes această anchetă și că au făcut gălăgia necesară, pentru reușita scopului ei: discreditarea țărilor unde fii lui Izrael nu s'au îmbogățit încă toți, depe spinarea creștinului.

Dar e de notat, că în acelaș timp și celelalte mari ziare pariziene aveau alte „anchete" asupra aceleiași chestiuni. (Le Journal, Le Matin, L'Echo de Paris). De ce? Fiindcă în Palestina au izbucnit mici tulburări. Presa jidovească trebuia deci să fie în primele rânduri în seria atacurilor contra cauzei „nedrepte și odioase" ale Arabilor.

Dar jidanii n'au dat asalt de apărare a rassei, numai prin presa lor, ci au strecurat articole până și în marile reviste catolice ca: „La Vie Intelectuelle", „Etudes", „Nova et Vetera" etc.

Astfel „**Etudes**" prin peana lui **Joseph Bonsirven**, publică o serie de articole, în cari autorul se străduiește să arate că jidanul francez e bun patriot și că a adus și aduce multe reale servicii Franței. (A uitat să citeze de ex. pe **Dreyfus**). Zice că jidanul trăind în Franța s'a asimilat. Și totuș... Leo Poldes în „**L'Eternel Ghetto**" se exprimă asupra celor asimilizați sau încreștinați:

> **„Un jidan rămâne jidan. Nu ne poate abandona. Dumnezeul lui Izrael, nu este din aceia pe cari îi poți părăsi. El este în pielea noastră. El este în sângele nostru" (Pag. 31).**
>
> **„Nu, tu nu ești creștin! Născut jidan, fără voia ta, vei rămâne jidani Orice vei face, dela naștere, tu aparții poporului jidan... Nenorocitule! Privește-te! Privește-ți tresăturile. Uită-te la masca ta, pe care sunt desemnate stigmatele milenare ale rassei noastre. Dar, în acest orgoliu ce te înnăbușăsc în această exaltare către o credință nouă este tot sângele arzător al jidanilor, care te destăinue". (Pag. 44 45 — „Etudes" 198)**

Dar jidanul Bonsirven, oricât de obiectiv vrea să apară, nu poate să se rețină, de a nu aminti ceva și despre **România**... „unde **bande de studenți** pot nepedepsiți la Oradea Mare, să jefuiască sinagoge, să profaneze cărțile sfinte, să **omoară** pe jidani'. Are grijă totdeauna să documenteze cu cuvintele vr'unui catolic uitat de sine. „Uitat de sine" pentrucă nu putem astfel califica de exemplu pe un preot, care vorbește asupra acestei chestiuni de pe amvonul" din sala... Vagram din Paris. Iată ce spune abatele Viollet unui Meeting de 10.000 de jidani internaționali:

> **„In calitatea mea de catolic, declar, că pogroniștii români, cari se pretind creștini, sunt credincioși falși... Ei au rănit pe Crist, lovind pe inocenti"...**

Provocatorii ordinari dela Oradea sunt niște bieți „inocenți" pentru lumea mare. Dar studențimea română, mișelește bătută la Paris în plin Bulevard de adevărate bande de jidani internaționali? Despre acest fapt „divers" aceiaș presă, și aceiași procurori ai umanitarismului n'au suflat nimic. Abatele Viollet nu și-a mai ridicat „calitatea de catolic" ca și cum a făcut-o alături de Barbusse, Istrate etc. când a fost vorba contra creștinilor. Și doar lucrul s'a produs la interval scurt după cel dela Oradea. Studenții jidani din România, cu ajutorul jidanilor polonezi, ruși, unguri etc. au atacat pe neașteptate pe cei câțiva studenți români adnați în ședință la Salle **des Savante** pentru preocupările lor studențești. I-au atacat cu ciomege, cuțite rănindu-i grav, i-a scos afară, le-au furat registrele au pus mâna pe societatea creiată de românii din generația veche. Dealtfel... îi aprobăm că nu s'au mai revoltat. N'au urmat decât exemplul Legației Române din acelaș oraș.

Ioseph Bonsirven tot în „**Études**" din Sept. și Oct. 1929, analizează și câteva cărți de „apologie jidovească". Așa ne citează „**Salomon goye**" de Sarah Levy, „**Le Marschand de Paris**" de E. Fleg etc. Să ne oprim un moment la acest Ed. Fleg, cu avdevăratul lui nume Flegelmann — unul dintre scriitorii productivi — ca cantitate — ai jidanilor contimporani. Tot acest Ed. Fleg ne-a dat anul trecut și cartea „De ce sunt jidan?" pe care a comentat-o și lăudat-o pentru catolici tot jidanul Bonsirven. Fratele lui Fleg — care după o serie de falimente trăiește acum viață de rentier undeva prin Elveția — ne-a spus că „jănialul" meu frate Edmond, **scrie actualmente libretul pentru o operă cu subiect biblic, a maestrului Enescu".**

(Va urma)

Grâul și pâinea

Politicianii afirmă, că prețul grâului ar fi scă[zut] din cauza concurenței am[e]ricane și oamenii cred[ul]i primesc aceasta scuză [...] pilărească, ne judecând, [că] în America grâul nu se [dă] de pomană, ci va avea el un preț oarecare, pent[ru] că plugar american nu lucra nici el de pomo[ană].

Am spus și susținem, întregul comerț cu cere[ale] se află în mâna jidani[lor] — și numai a jidani[lor] cari dictează prețurile cum le place.

In Iugoslavia, grâul [se] vinde — tot la jidani cu 500—600 lei și pâi[nea] se cumpără cu 6 lei.

La noi, grâul se vi[nde] cu 400—500 lei, iar [pâi]nea o cumpărăm cu 10.

Intreaga vină a ace[stui] jaf deschis cade asu[pra] jidanilor și asupra tut[uror] partidelor, ce s-au cuscrit cu dânșii. La toate morile mari sun[t în] mâna jidanilor și mai politicianii sunt plasați [în] consiliile de administr[ație] la aceste mori.

Iată de ce este g[râul] ieftin și pâinea scump[ă].

In interesul existe[nței] sale, fiecare plugar tr[ebuie] să lupte contra jidanil[or], să sprijinească mișcare[a...] zistă, care singură es[te în] stare să elimine acest [pe]ricol.

Altă scăpare nu e[ste] pentru plugar.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scroafa 'n par

Orașul Timișoara are onoarea de a tolera, zilnicele manifestațiuni de stradă ale elementelor seduse de agenții Moscovei, sub forma de „șomeri".

Copii și femei, în număr de 50—200, conduș de niște vagabonzi jidani, zilnic cutrieră străzile orașului strigând: munkát, kenyeret (muncă, pâine). Conducătorii lor, niște anarhiști talmudici, cari ar trebui puși la zid și împușcați, ca pe niște câini turbați, au obrăznicia de a se prezenta în fața autorităților administrative, unde dau ordine și ultimaturi.

Autoritățile, în special poliția, s'au dovedit de slabe, tolerând aceste disordini, fără a fi capabile de a lua vre-o măsură oarecare.

Primăria a cerut să se întocmească o listă a șomerilor, pentru a-i controla și a le da ajutoarele necesare. Frumos din partea Primăriei.

„Șomerii" însă nu vreau să știe de ajutoare, lor scandal și demonstrație le trebue, doar așa le ordonă șefii nevăzuți.

Controlându-se aceste liste, s-au aflat persoane trecute de mai multe ori în ele. S-a aflat și un servitor al Primăriei și un proprietar de casă, între ei. Este evidentă rea credință „conducătorilor" excroci.

Cei aflați în nevoie, au primit ajutoare de tot felul, încât nu sunt lăsați în mizerie. Aceștia sunt mulțumiți cu ce au primit. Dar vagabonzii de meserie, cu nimic nu se mulțumesc.

Jidanii Schön, Grün, Salamon, Agner etc. nu lasă plebea în pace, ci mereu o agită la acte de violență, par' că ar fi în Rusia. Comunistul Müller la fel.

In fine s-au săturat și autoritățile de ei și dl. Dr. Băran, actualul primar, i-a dat pe ușă afară. A intervenit și Parchetul. In 2 Ianuarie, când aceste elemente se pregătean să ocupe cu asalt Primăria, poliția condusă Dr. Nicorescu și secondată de dl. Biște, comandantul pompierilor, a împrăștiat pe scandalagii cu pompele de apă și cu centurile polițiștilor. Aceasta lecție nu le-a fost deajuns. Sâmbătă s-au adunat din nou pentru scandal. De astă dată s-au înarmat cu ciomege, drugi de fier, pietrii, etc. exact ca sub Bela Kun și au pornit spre Cetate.

In fața Prefectorii s'au oprit, unde au trimis o nouă delegație, ca să parlamenteze cu dl. prefect. Dl. procuror Rădulescu, aflând de acest lucru, a venit la Prefectură și în antișambra d-lui subprefect a arestat întreaga delegație comunistă. A urmat apoi o vânătoare după vagabozii din fața prefecturei, cari au fugit în toate părțile, ca iepurii. Căți au fost prinși, toți au fost arestați.

Astfel s-a pus capăt desgustătoarelor scandaluri de stradă, provocate de elementele periculoase puse în serviciul dușmanilor din străinatate.

Interesant este, că la ancheta poliției au fost de față și gazetarii jidani din Timișoara, cari au controlat să nu bată cumva pe prietinii lor „minoritari". Și poliția a tolerat prezenta lor la anchetă.

Conducătorii disordinelor au fost dați pe mâna Justiției.

Primăria se îngrijește de ajutoarea celor lipsiți și pe viitor.

Autoritățile polițienești au însă datoria de a veghia, ca să nu se mai producă agitații în sânul șomerilor, prin agenți plătiți din străinătate.

Ce caută vagabondul Agner, — agitatorul comunist, din Lupeni, — în Timișoara?

Dar nenorociții creștini, șomeri, cred oare, că copii „tandler" ilar din Fabrică sunt chemați să conducă treburile publice în statul nostru?

Cu aceasta ocazie s'a făcut o nouă dovadă, că agitatorii comuniști, toți sunt de origine jidovească. Lăpădătura Salamon este fiu de rabin, tatăl lui Grün, poartă perciuni, iar Schön, este fiu de „tandler" din strada jidovească din Fabrică. Nici unul dintre aceste haimanale nu este muncitor. Nici unul nu lucrează!

Cum pot muncitori fi atât de proști, să se lase conduși de asemenea gunoaie?

Mare rușine pe capul lor!

Ar fi timpul suprem, ca muncitorimea să se trezască din somnul de moarte și să alunge aceste lăpădături, cu parul, din mijlocul lor.

S-a redus salarul ceferiștilor

Ne-am ocupat în mai multe rânduri de metoda inadmisibilă, pe care guvernul prin unelta sa. o aplică modeștilor slujbași ai căilor ferate.

Ceiace a rămas din promisiunile de pe timpul când acest guvern era în opoziție, este nici mai mult nici mai puțin de cât despoerea acestor slujbași de drepturile lor, cari deși garantate prin lege, li s'au luat în mod abuziv.

Contra acestor abuzuri, ceferiști au protestat în mai multe rânduri, atât prin memorii înaintate guvernului din toate colțurile țărei cât și în adunări publice, fapt care a îngrijorat așa de mult pe guvernanți, încât să le promită restituirea drepturilor luate; ba mai mult, că le va da și altele noui. Cu atât s'au ales acești slujbași, căci până în prezent nu li s'a restituit nici un drept, din contră li s'a mai luat, și s'a luat din salar.

Pentru ai rămâne numele nemuritor în familiile ceferiștilor, dl S. Vidrighin inginerul dela serviciul alimentări cu apă din Timișoara, — cocoțat la conducerea căilor ferate cu ajutorul francmazonilor din guvernul dl. Maniu, al căror servitor supus este — a întocmit niște tabele de salariarizare a ceferiștilor cu începere dela 1 Ianuarie 1930.

Inainte de apariția acestor tabele, a avut grija să trâmbiteze prin gazetele jidovești din slujba guvernului, că le dă ceferiștilor — vorba proverbului — „un lac de lapte și-un munte de mămăligă".

Dar ce credeți că le-a dat? Le-a dat nu sac de mare pădurețe.

Din salarul din care le-a mai luat odată în anul trecut, a mai luat și acum o nouă parte; în schimb, a avut grija că să-și asigure „lui" pe timp de cinci ani cu contract, un salar anual, care trece de 4 milioane și să căpătuiască pe jidanii recomandați de stăpâni lui mazoni, — tot jidani și jidoviți — dândule posturile cele mai bune, unde să se poată procopsi.

Acest eveniment s'a produs drepturile și legile ceferiștilor sunt terfelite în noroi de însuși conducătorul lor, impus de guvern — căci ei nici odată nu l-a dorit pe acest conducător.

Datoria guvernului de mâine — care ne va scăpa țara de jidani și jidoviți — e să calce în spre bine legile ceferiștilor, ce azi sunt călcate în spre rău.

Guvernul de mâine trebuie să fie un guvern creștinesc și în țara noastră nu există altul, de cât cel de sub președinția marelui român dl. A. C. Cuza, „Liga Apărări Naționale Creștine", care-l va trimite pe dl. Vidrighin, — cu tot contractul încheiat — pe malul Begheului la Beregsău, să asculte ocăitul broaștelor, căci nu dl. Vidrighin, este cel dorit de ceferiști, acela va fi cel ce se va impune mâine dar care azi e încă necunoscut pentru noi.

Acel necunoscut nu va lucru pentru salar, ci numai pentru cinstea ce i-se va face de a conduce cea mai mare instituție a țărei, lângă acela se vor strânge toți creștinii ceferiști, căci numai acela le va da ce este al lor.

S. B.

INFORMAȚIUNI

Front contra judeo-franc-masoneriei. Mârșavele uneltiri jidovești îmbracă forme variate. Cea mai efectivă și distrugătoare dintre ele este fără îndoială francmasoneria. In scopul luminării opiniei publice asupra rolului primejdios al francmasoneriei, „Institutul de cercetări valoroase din tânăra generație (d-nii M. Prăjescu și Toma Petrescu) a făcut să apară „**Buletinul anti-judeo-masonic**" (odată pe lună).

Primul număr se înfățișează cititorului, în condiții excepțional de mulțumitoare — atât din punct de vedere redacțional, cât și technic.

In fruntea publicației sunt articole judicioase semnate de d-nii profesori dr. N. C. Paulescu și I. C. Cătuneanu. Costul unui exemplar este 10 lei.

Abonamentul anual costă 200 lei, pentru studenți 120 lei.

Pentru orice informațiuni a se adresa în str. Carol No. 9 — București I.

Presa românească. In vorbirea de toate zilele, atunci când ne referim al vre-o gazetă ce apare pe cuprinsul țării, obișnuim s'o numim românească. Calificarea aceasta este improprie, întrucât linia de conduită și mai ales origina etnică a colaboratorilor publicației respective nu îndrituesc la aceasta.

In București, printre noianul de gazete, apare nu de mult timp ziarul „Omul Liber", sub direcția cunoscutului cameleon politic J. Th. Florescu, jidovit până în măduva oaselor. Iată ceeace citim în sus zisa gazetă la rubrica „Informațiuni" (An. I. Nr. 14): „**Printre colaboratorii noștri numărăm cu bucurie pe scriitorul evreu B. Iosif, ale cărei schițe și nuvele l'au făcut cunoscut și prețuit doar până acum cel puțin în rândurile evreești exclusiv. Socotim însă că numele lui trebue să treacă și dincolo de paginile revistelor strict și că talentul pomenește să fie cât mai răspândit. De altminteri d. B. Iosif se va ocupa în coloanele ziarului nostru, printre altele și de mișcarea culturală evreească — dela noi și de aiurea**".

După cum vedeți ziar „românesc" sadea, și cu „perciuni". Cu asemenea gazete și cu astfel de conducători, de etalonul moral al blazatului Jean Tehaș Florescu, nu întrezărim niciun bine — nici pentru opinia publică românească, nici pentru interesele permanente ale nației.

Cuzismul în Germania. La ultimele alegeri generale, partidul național socialist a obținut cu 155 la sută mai multe voturi ca la trecutele alegeri.

Partidul lui Hitler întră în parlament cu 38 deputați antisemiți și hotărâți să lupte pentru cauza lor.

In orașul München, propaganda s'a făcut cu 60 autocamioane uriașe și într'o zi s'au ținut 20 adunări poporale, numai în orașul München.

Acest succes a înfuriat pe comuniști, cari atacă în mod mișelesc pe aderenții lui Hittler.

Zilele trecute, după a întrunire hitleristă comuniștii au atăcat grupul de antisemiți trăgând focuri de revolver asupra lor. S'a încins un adevărat războiu în care a murit antisemitul Walter Fischer.

Mai mulți grav răniți au fost transportați la spital.

Astfel de lupte sunt la ordinea zilei în Germania. Antisemiții neînfricați merg înainte spre biruința definitivă.

Imbrăcați îu uniforma lor specială — ca toată lumea să-i cunoască — ei sunt pretutindeni și se afirmă cu bărbăție și curaj. Puhoiul jidoviților se retrage din fața lor în rușine, simțind, că se apropie ceasul socotelii definitive.

Trăiască svastica, învingătoare asupra lumei întregi.

Necrolog. In ziua de 27 Dec. a încetat din viață Hortensia Mitru, în etate de 18 ani, fost funcționară la Banca Agrară. Defuncta este fica vechiului ziarist Nicolae Mitru, directorul gazetei „Plugarul Român".

Inmormântarea a avut loc în ziua de 29 Dec. Serviciul funerar a fost oficiat de preoții I. Imbroane și V. Aga. S'au depus cununi din partea colegelor de școală și din partea Băncii Agrare.

D-l Mitru pierde singurul ajutor ce l-a avut.

Dumnezeu s'o ierte.

„Contribuții la descoperirea secretelor francmasone". Colecția ziarelor în care a apărut această documentată lucrare a d-lui Romulus Damian, se poate comanda la redacția gazetei noastre. 50 numere consecutive Prețul 100 Lei. Pentru expediția prin poștă un plus de 20 Lei. Colecția se trimite numai acelora cari **trimit banii** înainte.

Necrolog. In ziua de 28 Dec. 1929 a trecut la cele eterne **Dora Ungureanu,** în etate de 9 ani, după un scurt și dureros morb. Reposatul îngeraș este fetița d-lui Emanuil Ungureanu din Satchinez.

Odihnească în pace!

Transmitem îndureratei familii condoleanțele noastre sincere și rugăm pe atotputernicul să le dea tăria sufletească să îndure și această crudă lovitură a soartei nemiloase.

Moș Crăciun — Capitalist. Se știe că în Rusia comunistă, învățătorii asistați de comisari sunt siliți în ora de religie să spună copilașilor că nu există Dumnezeu (așa cum îi învață părinții acasă) căci el nimic nu face, toată puterea o are numai comisarul bolșevic.

Acum cu apropierea Crăciunului, toți învățătorii au primit ordine, să spună celor micuți, că istoria cu Moș Crăciun, coborându-se în decursul nopții prin cos pentru a aduce jucării și dulciuri copiilor cuminți, nu este decât o legendă stupidă, care nu poate fi tolerată, decât de un regim... **capitalist.**

In Rusia nici copii nu mai au bucurii.

Statistica județului Timiș-Torontal. Populația orașului Timișoara, după naționalități, se împarte în felul următor:

Germani 32.5 %
Români 29.6 %
Unguri 20.8 %
Jidani 10.4 %
Sârbi 2.9 %
Alte naționalități 3.8 %.

populația județului se compune din:

Români 43 %
Germani 36.7 %
Unguri 9.6 %
Sârbi 6.8 %
Bulgari 2.4 %
Jidani 0.4 %
Alte naționalități 1.1.

va se zică, în Timișoara dintre 100 oameni, 30 sunt români și 11 jidani. In județ la 200 oameni câte un jidan.

Pedeapsa spionilor. Actualul guvern pregătește o nouă lege, care va pedepsi pe spioni cu închisoare grea, chiar și pe viață.

Această lege va fi binevenită, dacă guvernul va avea curajul s'o aplice în mod serios Atunci închisorile noastre vor trebui mărite în mod considerabil, ca să poată cuprinde armata întreagă de spioni ce au inundat țara.

Până astăzi a fost o rușine nemaipomenită felul în care țara a fost spionată de acești oaspeți nepoftiți. La noi s'a putut spiona fără nici o frică. Chiar agenți ai Siguranței s'au dovedit a fi spionii Ungariei. Și câți alții n'or mai fi în celelalte oficii de stat, de unde pot afla toate datele ce interesează streinătatea.

Damele frumoase și diferitele „artiste" venite din străinătate s'au culcat pe canapeaua cutărui oficiu de stat și au putut culege toate informațiunile necesare dușmanilor grație parfumului lor plăcut și pulpelor lor frumoase. Ba s'au aflat nebuni, cari s'au căsătorit cu ele, chiar din rândurile funcționarilor publici și ai Siguranței statului.

Lojile francmasone mișună în România. De când există lumea, n'a fost o altă țară mai mult spionată, ca sărmana noastră patrie, dela 1910 încoace.

In interesul neamului se cere, că fiecare cetățean român cinstit, să vadă acest lucru și să denunțe jandarmeriei pe toți indivizii suspecți pe cari i-ar fi observat că duc o viață suspectă.

Dacă publicul nu dă concursul său cinstit și necondiționat autorităților de siguranță, atunci, într'o bună zi, ne trezim că ne-a fugit terenul de sub picioare.

Pe această cale facem apel la conștiința fiecărui bun român, să fie cu ochii în patru și să anunțe organelor polițienești despre toate ce îi pare suspect. Dar să nu se facă acte de răzbunare personală ci să se comunice numai lucruri **adevărate și date precise. Cine comunică** informațiuni mincinoase, acela încurcă Siguranța și face servicii spionilor.

Anunț. Se aduce la cunoștință tuturor membrilor și foștilor membri ai „Cercului Academic Bănățean din București", cari au avut și au încă datorii neachitate, că în cazul când nu le vor achita nici până la data de 22 Ianuarie 1930, vor fi dați în judecată.

Invitație. Reuniunea Femeilor Române din Timișoara vă roagă să binevoiți a da grațiosul dv. concurs lunâd parte la Serata Artistică și Dansantă ce va avea loc **Sâmbătă 11 Ianuarie 1930 ora 9 seara în Sala Cercului Militaro-Civil**, cu următorul program:

1. Amoraș: Florica Dobrin; 2. Dans Grec: D-rele Lya Adam, M. Gherguța, Z. Magdu; 3. Tablou Vivant: Renașterea Română; 4. Dans Rococo: a) D-rele Liți Negrea, Elsa Heine; b) Zselensky, B. Iakabfy, M. Teleguț; 5. Dans Empire: D-rele Lygia Bocu, Lya Adam; 6. Dans Biedermayer: d-rele Antonescu, Liuba, Țăran, Vasteli; 7. Crinolina: d-rele Frateș, Csizmadia; 8. Balet: d-ra Teinora Iluș; 9. Joc Românec: d-ra Sanda Bejan; 10. Vals stilizat: d-ra Nuky Drăgan; 11. Charleston: 12. Căzăceasca: domnișoara Zselensky; 13. Tango Argentin: d-rele Lygia Bocu, Tensi Coste; 14. Honolulu: d-ra M. Bona; 15. Vals Acrobat: d-ra Ilus Farago; 16. 1930: d-rele Lya Adam, Lygia Bocu.

Toaletă de seară sau Costum Național. Intrarea 100 lei de persoană.

Biletele se pot găsi la dnele: Vidrighin, Dr. Pintea și Librăria Cartea Românească, iar seara al Cassă.

Jidanul bani mărunți nu are.
Sărăcia lui: bancnota mare.

Faceţi ca „Svastica Banatului“ să se cetească în straturi cât mai largi!
Sprijiniţi pe toate căile acţiunea noastră!

Din viaţa satelor noastre

Buzad. In ziua de Ajun, soţia plugarului Mila Nicolici s'a dus la fântână după apă. A tras vadra din fântână şi când o turna în cană, şi=a pierdut echilibrul şi a căzut în fântână cu capul în jos. S'a lovit de fundul fântânei, de unde a putut veni la susuprafaţa apei ca să strige după ajutor. In curte se afla nora nenorocitei, care auzind=o ţipând, a alarmat pe cei din casă.

Cu greu au putut=o scoate din fântână.

Aşa se vede, că aici cauza ne=norocirei a fost alcoolul mizera=bil, care stinge atâtea suflete în floarea vieţii. Coresp.

Chizdia. Săteanul Emanuil Ber=ceanu, în etate de 30 ani, a eşit la vânătoare, în hotar. La un mo=ment dat, arma vânătorului s'a descărcat şi alicele au pătruns în corpul nefericitului vânător, omo=rându=l pe loc.

Acest caz de nenorocire înmul=ţeşte numărul cazurilor de neno=rorici la vânat din anul trecut.

Dela războiu încoacea, nu au fost laolaltă atâtea cazuri de ne=norociri la vânătoare, cum au fost în anul 1929.

Ce să însemne acest lucru?

Rezultatul „democraţiei“!

Silagiu. In seara zilei de 26 Dec. a doua zi de Crăciun, s'a dat un concert în sala şcoalei gr. ort. din localitate. Pentru reuşita acestui concert a muncit d=l înv. Gheor=ghe Buru, pentru care îi mulţu=mim. Venitul curat s'a vărsat în fondul Casei Naţionale din loca=litate.

După obiceiul din această co=mună nu s'a făcut invitaţiuni per=sonale, totuşi sala a fost arhiplină A luat parte intelecutalii din a=ceastă comună şi d. D. Magoş, ing. silvic din Buziaş.

Regret, şi pe această cale că unii oameni slabi de suflet au dat dovadă şi de astădată că fac po=litică de ură confesională. D. înv. Gh. Buru, a adunat pentru cor cât şi pentru teatru băieţi a ambelor confesiuni, cu credinţa de ale uni pentru binele comun, adecă, ca ve=nitul curat să se verse în fondul Casei Naţionale.

Casa Naţională din localitate este considerată ca o avere a con=fesiunei gr. ort. astfel gr. cat. o dispreţuesc, chiar părintele Ioan Cismaş de 8 ani de când este în această comună n'a dat un leu în favorul ei, n'a figurat nici odată ca membru în registrele ei, de şi taxa de membru este 12 Lei anual adecă 1 leu lunar.

Rămânând cu speranţa că bu=nul D=zeu va lumina acest popor şi va înlătura ura de confesiune şi patima politică şi se vor uni cu toţii şi vor lupta pentru binele co=mun sub deviza: Christos, Regele, Naţiunea.

Un asistent şi membru fon=dator al „Casei Naţionale“.

Sânmihaiul român. In ziua de 26 Dec. 1929, tineri din partea stângă a canalului Bega, animaţi de un nobil sentiment românesc şi prin concursul neobositului în=văţător I. Cojocaru, au aranjat o frumoasă petrecere.

Programul s'a deschis cu cuvân=tarea d=lui învăţător Cojocaru care mulţumeşte sătenilor pentru concursul dat. N. T. declamă poe=zia: „Izâmbanul“. Urmează câte=va dialoguri şi un monolog foarte bine reuşite. Apoi poezii şi o pie=să teatrală, toate foarte bine reu=şite.

După program a urmat dans, care a durat până târziu, într'o atmosferă de sinceră frăţietate.

Nici un ac dela jidan!

Siştaroveţ. Duminică în 29 De=cemvrie 1929 s'au făcut de către câţiva domni din Societatea de Vânătoare „HUBERTUS“ din Ti=mişoara, o vânătoare în pădurea Statului Siştarovet din hotarul co=munei Labăşinţ, unde s'au împuş=cat de către un Domn care se zi=ce că este medic şi a cărui nume ne scapă, doi porci domestrici, adecă o scroafă şi un grăsune. Ca=zul face mare haz în comunele din jur.

Săvârşin. Intr'unul din numeri=le trecute am scris despre neruşi=narea unui ungur, şi atitudinea lui faţă de statul, a cărui pâine o mănâncă. Cu toate acestea nu i=s'a aplicat nici o sancţiune. In=dulgenţa şi=a ajuns apogeul! Nu ştim cine poartă vina. Iată un al doilea caz care se petrece iar sub ochii noştrii când un minoritar este pus să ne conducă. Din mila lui D=zeu şi îndurarea lui Vidri=ghin, şeful gării Săvărşin a fost pus în pensie. El se numeşte Glass, un jidovit care şi=a cres=cut „odoarele“ la Budapesta, pe spinarea bietului român, iar ne=vasta lui este o jidoavcă care ad=ministrează întreaga gară, şi chiar capetele unor persoane sus puse. Zic, în locul acestui „târ=tan“ de care abia ne=am scăpat, dorindu=i din adâncul inimii soartea lui „Moriţ Blanc“, este în perspectivă numirea unui alt mi=noritar, pentruca nu cumva să a=jungă în această gară un condu=cător român, acestora fiind de=stinate cabinele din gările mai mari. Nu ştim de cine sunt puse toate aceste la cale şi ne miră faptul, cum autorităţile compe=tente sunt amăgite de astfel de oamenii cari numai binele şi pro=gresul nu ni= doresc.

Nu cerem decât să ni=se facă dreptate, fiindcă suntem la noi acasă, şi nu permitem ca şi acum să fim conduşi de fii lui Iuda, a căror patrie este: Palestina! **A=ceasta o să le=o arăte cât mai cu=rând L. A. N. C. în care este toată speranţa, Singurii cari pot să pună la punct astfel de „ja=vre“.**

Nu vrem altceva decât ca Ro=mânia să fie a Românilor. Pre=tindem deci să ni se satisfacă dorinţa de a avea un român în fruntea gării Săvârşin, care sun=tem siguri că îşi va face datoria. Nu înţelegem atitudinea slugar=nică a guvernului Maniu faţă de minoritari, cari trec limitele în=drăsnelii. Românii sunt impilaţi în favoarea minoritarilor parti=zani înfocaţi ai regimului Habs=burgic. Toată lumea cunoaşte măsurile drastice luate de unguri faţă de acei cari le insultă nea=mul. La noi oare de ce nu le pu=trezesc ciolanele în temniţă la nici unul dintre acei funcţionari ai statului, cari nu au decât cu=vinte de hulă şi dispreţ la adresa neamului nostru?

Pretindem autorităţilor compe=tente ca românii, elementul do=minant, sc aibă întâietatea.

Horia Vişoiu.

Vărădia—Mureş. In ziua de 26 Decembrie, a doua zi de Crăciun, ni s'a dat ocazia a vedea şi rele=va meritele şi munca depusă de tânărul dar apreciatul Preot Iosif L. Turcu, pe terenul cultural reli=gios. De când comuna Vărădia a avut fericirea al avea paroh, a progresat foarte mult. Datorită activului Părinte Turcu comuna Vărădia are un cor bisericesc care poate sta alăturea de oricare cor bisericesc ţărănesc din în=treaga eparhie. A doua zi de Cră=ciun Părintele Turcu a aranjat o serbare religioasă culturală. Pro=gramul a fost alcătuit din cântări religioase, declamări şi o piesă de teatru bine interpretată. Pen=tru prima dată s'a ţinut această serbare bine reuşită în localul Casei Culturale înfiinţată din iniţiativa Părintelui Turcu, unde poporul îşi poate hrăni sufletul în fie care Duminecă cu învăţă=turi frumoase. Deasemenea rele=văm armonia ce există între în=văţător, preot şi intelectualii din această comună, cari muncesc mână în mână pentru prospera=rea neamului. Părintele Turcu este într'adevăr preotul ortodox. Noi Vărădenii suntem mândri de el. Un Preot demn de exemplu. Rugăm autorităţile compentente a avea în vedere pe acest tânăr dar vrednic, demn şi muncitor slujbaş alui Christos, care îşi în=deplineşte chemarea în misiunea ridicării poporului, care era obiş=nuit a vedea descălecarea intelec=tualilor, numai când aveau unele interese.

Venitul curat a fost destinat „Casei Culturale“.

Un vărădean.

†

Liga Apărării Naţionale Creştine, cu nemărginită durere anunţă încetarea din viaţă a fetiţei

Dora Ungureanu

în etate de 9 ani, fetiţa prea iubitului nostru frate **Emanuil Ungureanu,** din Satchinez, care a reposat în ziua de 28 Decemvrie 1929.

Fie-i ţărâna uşoară şi memoria binecuvântată!

Comisia interimară a municipiu=lui Timişoara.

No. S. 10/1930.

PUBLICAŢIUNE.

Noi, Preşedintele Comisiei in=terimare a municipiului Timişoa=ra, având în vedere dispoziţiuni=le art. 386 din legea pentru orga=nizarea administraţiunii locale şi art. 15 din legea electorală pentru adunarea deputaţilor şi senat, a=ducem la cunoştinţă publică cum că lista întocmită în cursul lunei Decemvrie 1929 cu ocaziunea re=vizuirei listelor alegătorilor co=munali, cuprinzând modificările ce s'au găsit necesare în aceste liste, este pusă la vedere publică, fiind afişată în biroul Secretaria=tului com., şi la Judecătoriile ur=bane din localitate în termenul dela 1 până la 31 Ianuarie 1930.

Orice cetăţean are dreptul în acest timp să adreseze Judecăto=riei urbane respective din Timi=şoara cereri sau contestaţiuni în contra modificărilor afişate.

Timişoara, la 2 Ianuarie 1930.

Preşedinte: **Dr. Băran.**

Secretar gen.: **Dr. Sagovici.**

Comisia interimară a municipiu=lui Timişoara.

No. 20/1930.

PUBLICAŢIUNE.

Noi, Preşedintele Comisiei in=terimare a municipiului Timişoa=ra, având în vedere dispoziţiuni=le art. 15 din legea electorală pentru adunarea deputaţilor şi senat, aducem la cunoştinţă pu=blică, cumcă lista întocmită în cursul lunei Decemvrie 1929 cu ocaziunea revizuirei listelor ale=gătorilor pentru cameră şi senat, cuurinzând modificările ce s'au găsit necesare în aceste liste este pusă la vedere publică, fiind afi=şată în biroul Secretariatului com. şi la Judecătoriile urbane din localitate în termenul dela 1 până la 31 Ianuarie 1930.

Orice cetăţean are dreptul în acest timp să adreseze Judecăto=riei urbane respective din Timi=şoara cereri sau contestaţiuni în contra modificărilor afişate.

Timişoara, la 2 Ianuarie 1930.

Preşedinte: **Dr. Băran.**

Secretar gen.: **Dr. Sagovici.**

Onor. abonaţi
sunt rugaţi a achita
abonamentul

Poşta Redacţiei

D=l I. B. Sânmihaiul=român. Iţi mulţumim pentru informaţie. Pe viitor să ne scri numele întreg al persoanelor despre cari vorbeşti. Nu are nici un rost să pui numai literele iniţiale ale numelui lor. Nu e nici o ruşine să publici în gazetă numele întreg al persoane=lor ce fac un lucru frumos!

Mica Publicitate

De vinzare: 1 garnitură de treerat. Locomotivă M. A. V. No. 8, ba=toza: Hoffer=Schrantz. Adresa: Satchinez No. 495.

Maculatură de vânzare la Adm. ziarului

Caftanul ne=a furat argintul,
Grâul, vitele, vestmântul
Şi am rămas săraci şi goi,
De latră câinii după noi.

PUBLICAŢIUNE.

Societatea Naţională de C Roşie a României Filiala Tim ra aduce la cunoştinţa publică în decursul săptămânei Cr Roşii ce a avut loc dela 15 Noemvrie 192, pentru strâng de fonduri a făcut următoa încasări:

1. Dela Cinematografele co nale Timişoara, resultatul re zentaţiunii din 17 Noemvrie 59.370.—.
2. Dela Tramvaele comu Timişoara resultatul încasă din 17 Noemvrie Lei 31.274.—
3. Colecta făcută prin liste subscripţii şi anume: Dela In tria Lânei s. a. 5000 Lei, Banca mişoarei şi soc. pe acţiuni com 2000 Lei, Turul fabrică de gl soc anon. 1000 Lei, Prima casă păstrare din Timişoara 2000 Schwaebische Handels und werbebank aktiengeselschaft Lei, Filt Luxschufabrik 500 Prima fabrică de spirt şi rafin din Timişoara soc. p. a. 500 Dura întreprindere de elec tech. şi technic 500 Lei, Pal soc. an. 200 Lei, s. p. a. Paul K a. g. pielărie 200 Lei, Fabrica lanţuri soc. pe acţiuni 300 Wilhelm Thelmann 200 Lei, Hollaender s. p. a. 200 Lei, Ba centrală cassă de schimb şi comerţ soc. an. 200 Lei, Sch 200 Lei Banca germană bănă nă s. p. a. 100 Lei, Centr. Reif sen soc. an. 100 Lei, R. Sartor p. acţiuni 100 Lei, Comp. H burgheză sudamericană ce Timişoara 100 Lei, Alex. Nena vici şi fiul Timişoara 100 Lei Toaal Lei 14.000.
4. Resultatului discului pur în bisericile ortodoxe române judeţ, în ziua de 17 Noemvrie înaintat până la 9 Decemvrie 1 Lei 5.972. **Total Lei: 110.6**

Cu această ocaziune comite filialei aduce mulţumiri slujit lor altarelor Bisericilor ortod române din judeţul Timiş=Tor tal de sub păstoria P. S. S. E copi erarhiali ai dieceselor A şi Caransebeş pentru sprijinul a dat filialei purtând în ziua 17 Noemvrie 1929 un disc sepa pentru Crucea Roşie, — a Domnului General Domăşnea Primarul Municipiului Timişo şi consiliului permanent pen bunăvoinţa ce au arătat faţă Crucea Roşie, cedând venitul al Cinematografelor comunale la reprezentaţiunea din 17 N emvrie 1929 şi a admis şi înca rea a unui Leu în plus la bilet Tramvaielor comunale tot în z dte 17 Noemvrie 1929 precum generosului public care dând o lul său, a ajutat le realizarea r relui şi nobilului scop al Cru Roşii.

Comitetul face apel la toţi ceia cari şi=au dat obolul lor şi înţeles a sări în ajutorul Cruc Roşii, ca şi în viitor să îşi d concursul lor penaru a putea duce cu succes la îndeplinire d poziţiunile statutelor Crucei R şiş, căci Crucea Roşie ocroteş deopotrivă pe toţi fiii Ţării fă deosebire de religie şi neam.

Prezidentă: **Hermina Marta.**

Secretar: **Corneliu Ştefa**

Cetiţi şi răspândiţi „Svastica Banatului“

CINEMA:

CETATE: 10, 11, 12 Ian. — APOLLO: 13, 14, 15 Ian., CONCORDIA: 16 Ianuarie

„Deşteptarea“

Grandioasă dramă cu acţiuni bogate şi scene dramatice emoţionante.

In rolurile principale:

Vilma Bánky, Walter Byron, Louis Wolheim

Monopol: Regal-film Bucureşti.

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA“ Sucursala Timişoara, Piaţa Ţepeş=Vodă 2. — Telefon: 1200.

BCU Cluj / Central University Library Cluj